

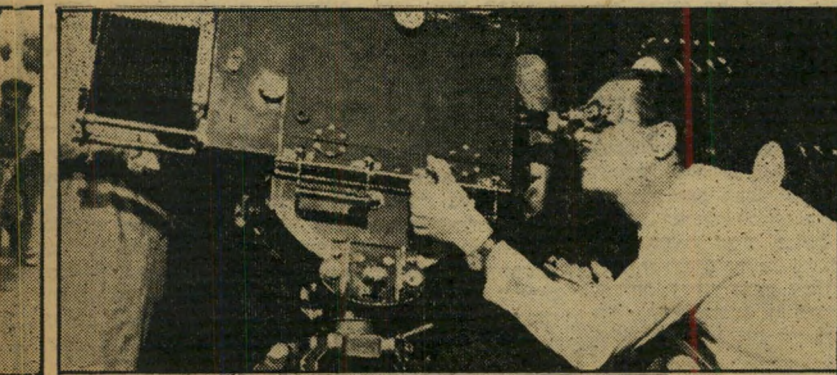
אהבה
על הספה בביתו של נינו מתנה רחל אהבים עם אהובה החדש. רחל נלכדה ברשת שסמן לה נינו, התמסרה לו, עברה לגור בביתו. בשיטתיות חוסס נינו את כל דרכי נטיגתה, מבטיח חיי פאר ומתנות, וכשהיא מגלה את עסקיו, הוא מאייס עליה: "כולם ראו אותך אתי, אם יאסרו אותי, יאסרו גם אותך."

הבורחת
רחל, הבחורה התמימה הממושבו, התכסכה עם הוריה והחליטה לעזוב את הבית (מימין). בעיר הגדולה נשאת הנערה במהרה בלי פרוטה, בלי בית. בגן פנורמה בחיפה היא פוגשת את נינו. המפעיל את קסמיו הגבריים לק" שור אותה אליו. רחל נבוכה וחושדת: האט רוצה נינו את סובתה?

אחרי שהפסיד רבע מיליון לירות על "באין מולדת", ממשיך איש הפלאים של הס למירות הכל - אר

הכוכבת
בין מאות הנבחנים, שנענו לקריאתו של נורי חביב, התבלטה רחל סטרקו בת היפו בגופה החיובי, לאחר שחצליחה במיבחן הבד, זכתה בתפקיד הראי

המפיק
נורי חביב, במאי הסרט אחד מול רבים, כפי שצולט בשעת הסרטת סרטו הראשון באין מולדת. למרות שסרט זה נכשל מבחינה קופתית, ממשיך סטרקו באולפנו שבהרצליה. הוא חי חיים צנועים, מקדיש רוב זמנו לעבודה. חביב בייצור

המוצמדים, מתוכם נבחרו 28 לתפקידים ממי שיים, ו-300 סטטיסטים.

שלושה גיבורים

ב סרטי יש שלושה תפקידים ראשיים. לתפקיד הראשי הייתי זקוק לנערה נאה. נדרשה ממנה הופעה שתבטא את תפקידה, תפקיד של בחורה מתלבטת תמימה ויפה. היפשתי שני גברים. אחד מסובך, בלתי יציב וחסר-מצפון, ושני שקט, פיקח, מבוגר וישר.

הנערה שהתאימה היתה רחל סטרקו, בת ה-19. סיפור חייה מזכיר מאד את הביארי גרפיות של כוכבות הקולנוע המסורסמות, אך הוא לא חובר בידי סוכן פרסומת (אין לי תקציב למשהו כזה). הוא אמיתי, לקוח מהמציאות שלנו, דומה לסיפורן של מאות נערות ישראליות אחרות.

יש לה פנים עדינים עם הרכה הבעה, גוף נהדר שלא יבייש מלכות סקס אמריקאיות, ועוד תכונה אחת שאין לנערות זוהר — היא יודעת לשחק.

רחל גולדה ברוסיה, התגלגלה באירופה בזמן המלחמה העולמית והגיעה ארצה לפני כעשר שנים. בשעה שהיתה בצרפת התחילה ללמוד ריקוד. בארץ נקלטה בקיבוץ סטסע שבגליל. אבל הקיבוץ איננו המקום המתאים לבחורה הרוצה להקדיש את חייה לריקוד. רחל עזבה את המשק ועברה לחיפה. היא המשיכה ללמוד ופתחה כעבור זמן מה סטודיו לריקוד בנהריה. בכינוס להקות ריקוד, שנערך באיצטדיון רמת-גן, זכתה להקתה ב" מקום הראשון.

רחל לא מגדלת נמרים, היא לא מצטלמת ב"גילוי לב". היא גם לא משמיעה חכמות דרמטיות על גברים, תלבושות ופוליטיקה. הכוכבת של אחד מול רבים מבלה את שעות הפנאי המעטות שלה בריקוד, קריאה, סידור חדרה ופגישות חברתיות.

בסרט היא מופיעה אמנם בכמה חולצות חשופות, אבל בחייה הפרטיים היא לובשת חולצות תימניות וחצאיות לא כל כך צרות כמו בסרט (היא אוהבת להתרוצץ והחצאיות הצרות מפריעות לה).

אני מקוה שהיא תיהפך לכוכבת מסוג חדש. את הכוכבת יוצר הקהל, ולקהל שלנו יש טעם טוב. נדמה לי שהוא ידע להעריך בחורה בעלת מרץ, שיש לה חיים רגילים, בלי שעוריות-אהבים ורכילות מצחיקה.

שני בחורים שקטים

ר גבר רעהיב הוא, למעשה, בחור רשקט וטוב. שמו יצחק בוש. יצחק, נכה מלחמת העצמאות, יש לו צלקת בפנים, ש" התאימה מאד לתפקידו בסרט, ושחככה לנו איפור. בסרט הוא משחק בתפקיד נינו, פר שע העוסק בהברחה ומסבך את רחל בע" סקים בלתי-חוקיים. אני מבטיח לכם שיצחק לא ראה חיש מימיו.

הגבר השני מוכר לקהל הישראלי. זהו דוד רם, המשחק בתפקיד אדם מבוגר, סגור בתוך עצמו, נבון ומסוכח. שערוהו השחור רות מכסיפות קצת בסרט. הוא מתגלה בסוף

שוב מסתובב גילי הפילם. אנחנו ממשכיכים להסרטי. היום אני עומד לגמור את הצילום של הסרט הישראלי השני שלי; קוראים לו אחד מול רבים. לפני תשעה חודשים לא הייתי מאמין שאעמוד היום לפני סיום הסרט השני שלי בישראל. הסרט הראשון, באין מולדת, הביא לי רק הפסדים — רבע מיליון לירות בערך. ההכנסות מתחילות להגיע רק עכשיו. כש" הסרט מסתובב בצרפת.

כשאני אומר לעצמי רבע מיליון לירות, אני מוכרח להיזכר במה שאמר לי האי חרים, כששמעו על ההפסד. כולם היו בטוי חיים שאני גמור. חשבו שאעבור למקצוע אחר, אשכיר את עצמי כצלם או אנסה את מזלי במדינה אחרת. אבל הם לא מכירים אותי. אני ממשיך לייצר סרטים ישראליים. כל זמן שאולפני חביב עומדים בהרצליה, מסתובבת שם המצלמה.

בסרט הראשון היו שחקנים מקצועיים. הוא היה צבעוני ועלה הרבה כסף. הסרט השני הוא בשחור-לבן, והוא יוצג על מסך רוחב, שיטת-בינים, בין המסך הרגיל וה" סינמסקופ. אין בסרט שחקנים מקצועיים. היחידים שיש לו מושג במשחק לפני מצלמה הוא דוד רם, ששיחק בגבעה עשרים וארבע אינה עונה.

מבחר בד בהרצליה

"אחד מול רבים" גולד לפני שנה "א בערך. היינו במצב בישי. הכיסים היו ריקים, השוק היה מלא סרטים זרים בעלי רמה טכנית גבוהה, והקהל התרגל לכוכבים מבריקים כמו מרלון ברנדו, גינה ולור" כריגידיה. גימס דין וסופיה לורן. אני ידעתי שאי-שם בארץ יש לנו גינה משלנו; באחד המקומות גר מרלון ברנדו הישראלי. היה לי סיפור טוב. מחבר אנגלי בשם "יצאירד ארהיר ביקר וכתב סיפור. קניתי אותו. המעשה היה יכול לקרות בכל מקום, הנושא הוא קלאסי: קורותיה של ערה, שצובה את ביתה בגלל איהבה עם זוריה, וניסתה למצוא את מולה בכרך הגדול.

אבל חוץ מספור לא היה לי כלום. בעצם, כלום זה מוגזם; היה אולפן מצולל ב" הרצליה, היה חבר-עובדים מסור, והעיקר — היה לנו נסיון. למדנו משהו על תנאי הארץ, הענו כבר על איזה שגיאות אסור לחזור. מדינת ישראל דומה לסיר לחץ. הרבה רביות, מנהגים, השקפות-עולם וסיפורי יופי מתבטלים בקלחת אחת. מתחככים אחד השני ויוצרים משהו מקורי וחדש. סרט יש" אלי צריך להיות לקוח מתוך אותה דושה, צריכים לשחק בו אנשים הדומים לך, לשכן אלך ולי; צריכים לקרות בו דברים העלוי לים לקרות אצל כל אחד מאתנו.

התחלנו לחפש שחקנים. מצאנו אותם בתוך העם. אנשים פשוטים, שלא היה להם מושג בעניני קולנוע, וענו לקריאה ובאו למבחן-ביד. בניגוד לחברת התרמית כרתן פ"ים (העולם היה 31 — 1030). לא שילם כושר מהם פרוטה עבור המבחן. בדיקת כושר משחקם של 800 איש, שבאו להיבחן כאולפן בהרצליה, עלתה לנו 5000 לירות. אחרי המיון הראשון נשארו קרוב לחצי